

Sygnatura akt I C 195/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 12 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Barbara Polak**

Protokolant Grażyna Janiszyn

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **Gmina M. O. - Zakład (...) z/s w O.**

pozwany **Z. Z. (1)**

o odszkodowanie za bezumowne korzystanie

I. powództwo oddała;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 2.417,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z.

- kal 21 dni

12.01.2015r.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina M. O. (...) w O. wniosła w marcu 2006r. pozew przeciwko pozwanym J. Z., T. Z., Z. Z., D. Z. i M. Z. o zapłatę solidarnie kwoty 19.823,55zł.

W uzasadnieniu pozwu podnosiła, iż kwota 19.823,55zł stanowi wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez pozwanych z lokalu mieszkalnego wraz z opłatami za media za okres od marca 2003r. do grudnia 2005r.

Na podstawie dołączonych do akt sprawy dokumentów Sąd wydał w dniu 13.03.2006r. nakaz zapłat uwzględniający żądanie w całości. Pismem z dnia 27.11.2013r. pozwany Z. Z. (1) złożył wniosek o przywrócenie terminy do złożenia sprzeciwu wraz ze sprzeciwem. W uzasadnieniu pozwany podnosił, iż nakazu zapłaty nigdy nie otrzymał a w przedmiotowym lokalu nie mieszka od 2002 roku, gdyż od tej pory do chwili obecnej mieszka w Anglii.

Postanowieniem z dnia 05.12.2013r. oddalony został wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu wobec stwierdzenia, iż złożenie sprzeciwu nastąpiło w terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Stronę powodową i pozwaną J. Z. (2) łączyła umowa najmu lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...) z dnia 04.05.1987r.

Osobami uprawnionymi do wspólnego zamieszkiwania byli mąż J. T. Z. i dzieci: Z. Z. (1), D. Z. (2) i M. Z. (2).

Wobec stale narastających zaległości w spłatach czynszowych pismem z dnia 09.12.2002r. w/w umowa została wypowiedziana.

(dowód:

- umowa najmu w aktach I C 239/14

- wypowiedzenie k.5)

Pozwany Z. Z. (1) w 2002r wyjechał do Anglii, gdzie podjął prace i zamieszkał na stałe. W Anglii mieszka od 2002r. do chwili obecnej. Rzadko kontaktuje się z rodziną zamieszkałą w O.. Przesyłkę wraz z nakazem zapłaty z dnia 13.03.2006r. odebrał i podpisał D. Z. (3), nie informując Z. Z. (1) o tym fakcie.

Pozwany Z. Z. (1) w 2013 roku dowiedział się o niniejszej sprawie.

(dowód:

- zeznania św. M. Z., D. Z. k. 86

J. Z., K. Z. k. 107, A. Z. k. 108))

Sąd zważył:

Powództwo w stosunku do Z. Z. (1) nie zasługiwało na uwzględnienie. Na wstępie wskazać należy, iż wobec stwierdzonych nieprawidłowości w doręczeniu nakazu zapłaty pozwanemu Z. Z. (1) uznać zdaniem Sądu należało, iż sprzeciw wniesiony przez niego został dokonany z zachowaniem terminu. Jak wynika bowiem z analizy akt sprawy: końcem października 2013r. pozwany uzyskał ogólną, telefoniczną informację od swojej bratowej p. M. Z., że wobec niego najprawdopodobniej toczy się bliżej nieokreślone postępowanie przed Sądem Rejonowym w Oleśnicy. W związku z tym, że pozwany nie zamieszkiwał w Polsce chciał, aby ktoś zajął się w kraju jego sprawami. Po znalezieniu mu przez p. M. Z. profesjonalnego pełnomocnika pozwany udzielił pełnomocnictwa radcy prawnemu D. Ł.. Pełnomocnik pozwanego po dokonaniu stosownych ustaleń w dniu 25.11.2013r. zapoznał się z aktami przedmiotowej sprawy i sporządził ich fotokopię.

Odnosząc się zatem do żądań strony powodowej wobec pozwanego to z akt sprawy wynika, że powódka, jako adres zamieszkania pozwanego wskazała nieprawidłowy adres, tj. ul. (...), (...)-(...) O., gdzie pozwany faktycznie nie zamieszkiwał w dacie wytoczenia przeciwko niemu powództwa. Ponadto, że korespondencję z Sądu obejmującą przesyłkę zawierającą nakaz zapłaty wydany w przedmiotowej sprawie wraz z odpisem pozwu odebrał niepełnoletni wówczas D. Z. (3), bratanek pozwanego.

Jak wynika z akt sprawy pozwany nie został nigdy poinformowany przez D. Z. (3) o przedmiotowej przesyłce, jak również przesyłka ta nie została mu nigdy przez nikogo przekazana.

Zatem uznać zdaniem Sądu należało, iż pozwany Z. Z. o przedmiotowym postępowaniu nie wiedział i w przedmiotowym lokalu nie przebywał od 2002 roku. Strona powodowa domagała się zapłaty z tytułu bezumownego korzystania przez m.in. pozwanego z lokalu położonego w O. przy ul. (...) w okresie od marca 2003 r. do grudnia 2005r.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach wskazanych w poprzedniej części uzasadnienia.

Zasadniczym powodem oddalenia powództwa było nie wykazanie przez stronę powodową zgodnie z art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. faktów, na które strona powodowa się powoływała. Należy zaznaczyć, iż Sąd rozpoznawał sprawę w granicach żądania strony powodowej (art. 321 § 1 k.p.c.) wyznaczonych przez sprecyzowaną podstawę faktyczną, tj. bezumowne korzystanie przez pozwanego z własności powoda.

Opierając swoje żądanie na art. 225 k.c. w zw. z art. 224 § 2 k.c. strona powodowa

powinna udowodnić fakty, na które się powołuje. W tym zakresie nie wskazano Sądowi odpowiednich dowodów.

Przede wszystkim strona powodowa nie wykazała, aby pozwany w spornym okresie przebywał w nieruchomości stanowiącej własność powoda, a co za tym idzie nie wykazała, aby pozwany był samoistnym posiadaczem przedmiotowego lokalu. Zatem podstawowa przesłanka, od której uzależnione jest prawo domagania się zapłaty wynagrodzenia nie zaistniała.

Z art. 336 k.c. wynika, że posiadanie jest określonym rodzajem władztwa nad rzeczą. W rozumieniu tego przepisu na posiadanie składają się dwa elementy: element fizyczny (corpus) oraz element psychiczny (animus). Najogólniej rzecz ujmując, corpus oznacza, że pewna osoba znajduje się w sytuacji, która daje jej możliwość władania rzeczą w taki sposób, jak mogą to czynić osoby, którym przysługuje do rzeczy określone prawo. A. zaś oznacza wolę wykonywania względem rzeczy określonego prawa dla siebie. Wola ta wobec otoczenia wyraża się w takim postępowaniu posiadacza, które wskazuje na to, że uważa się on za osobę, której przysługuje do rzeczy określone prawo. Strona powodowa powyższego nie wykazała.

Pozwany natomiast zdaniem Sądu wykazał, że od 2002 roku nie mieszka w spornym lokalu. Fakt ten unicestwia zatem możliwość domagania się od pozwanego zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z tego lokalu.

Mając na względzie cały materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, tj. zeznania świadków, pisma składane za pośrednictwem pełnomocnika pozwanego z całą stanowczością należy zdaniem Sądu stwierdzić, iż pozwany w lokalu przy ul. (...) nie zamieszkuje od 2002 roku.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc.

Z/

- (...)

(...)

29.01.2015r.